

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.6.2006
KOM(2006) 334 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**om revurderingen af
EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester**

{SEK(2006) 816}
{SEK(2006) 817}

Med denne meddelelse og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene indledes en offentlig høring om fremtiden for regelsættet for elektronisk kommunikation, der løber frem til den 27. oktober 2006. Se

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/tomorrow/index_en.htm

Kommentarer bedes udformet efter den model, der findes på ovenstående internetadresse, og sendt pr. e-mail til:

info-2006review@ec.europa.eu

De indkomne kommentarer vil blive offentliggjort, medmindre afsenderne specifikt beder om, at deres bidrag behandles fortroligt. Organisationer, der indsender bidrag, bedes anføre en kontaktperson, som eventuelle spørgsmål om bidraget kan rettes til. Normalt vil afsenderne modtage en kvittering for modtagelse pr. e-mail inden for to arbejdsdage. I modsat fald bedes man kontakte:

Generaldirektoratet for Informationsfundet og Medier
Kontoret for Politikudformning (B1)
B-1049 Bruxelles
Belgien
Tlf.: + 32 2 296 8633

Personoplysninger, der indsamles i løbet af denne høring, vil blive behandlet i overensstemmelse med den gældende lovgivning om databeskyttelse, jf.

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/info_centre/documentation/public_consult/privacy_statement/index_en.htm

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

om revurderingen af

EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester

(EØS-relevant tekst)

1. RESUMÉ

I denne meddelelse aflægger Kommissionen rapport om, hvordan de fem direktiver¹ i regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester fungerer, således som direktiverne kræver det. Hermed indledes desuden en offentlig høring om fremtiden for regelsættet for elektronisk kommunikation, hvor offentligheden opfordres til at indsende kommentarer frem til den 27. oktober 2006. Meddelelsen gør rede for, i hvilken udstrækning regelsættet har opfyldt målene, og peger på aspekter, der bør ændres. De foreslåede ændringer drøftes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Ud fra princippet om bedre regulering har Kommissionen benyttet lejligheden til at foreslå, at administrative byrder lettes, og at forældede bestemmelser ophæves. Den ledsagende konsekvensanalyse gennemgår det bredere udvalg af muligheder, der har været under overvejelse, inden de konklusioner, der fremlægges her, blev truffet. Under hensyntagen til de indkomne kommentarer vil Kommissionen udarbejde forslag om ændring af regelsættet, der – behørigt ledsaget af specifikke konsekvensanalyser - vil blive forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. BAGGRUND

At skabe et europæisk samarbejdsområde for information med et åbent og konkurrencepræget indre marked er en af de centrale udfordringer for Europa² inden for den bredere strategi for vækst og jobskabelse. Elektronisk kommunikation er af grundlæggende betydning for hele økonomien, og i EU reguleres dette område af et regelsæt, der trådte i kraft i 2003. Målet for regelsættet er at fremme konkurrencen og konsolidere det indre marked for elektronisk kommunikation til fordel for forbrugeren og brugerne. Ved udformningen af regelsættet er der taget højde for sammensmeltningen af sektorer i og med, at reglerne vedrører markeder og ikke teknologier. Markederne er afgrænset ud fra konkurrenceretlige principper, baseret på almene overvejelser om udbud og efterspørgsel, og de er uafhængige af ændringer i den bagvedliggende teknologi. Ifølge regelsættet skal reguleringen gradvist bortfalde, efterhånden som der opstår reel konkurrence. De markeder, hvor Kommissionen mener, at regulering kan være berettiget, samt kriterierne for udpegning af disse markeder, er anført i en henstilling fra

¹ Direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF, 2002/22/EF (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7) og 2002/58/EF (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37). Se også bilag I til konsekvensanalysen.

² KOM(2005) 24 af 2.2.2005.

Kommissionen³, der også er ved at blive drøftet på ny⁴. Takket være denne overordnede strategi er det muligt at justere regelsættet i takt med den teknologiske udvikling og ændringer i markedsforholdene.

I betragtning af de særlige træk, der kendetegner roaming mellem mobilnet, vil Kommissionen fremlægge et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning til regulering af dette specifikke område. Ved revisionen af henstillingen om relevante markeder vil der blive taget hensyn til dette.

Beslutninger om regulering af markederne træffes af de nationale tilsynsmyndigheder, men en høringsordning på EU-plan (kendt som 'artikel 7-proceduren') medvirker til at styrke det indre marked ved at sikre, at der bliver sammenhæng i forhåndsreguleringen i de forskellige lande i EU. Kommissionen aflagde rapport om, hvordan denne procedure fungerer, i februar 2006⁵.

Ud over den 'økonomiske' regulering, der er beskrevet ovenfor, har rammebestemmelserne til formål at beskytte forbrugerne ved at fastlægge retlige forpligtelser på områderne privatlivets fred og databeskyttelse, forsyningspligt og brugerrettigheder. Regelsættet vedrører ikke indholdstjenester, der er dækket af andre regler på EU-plan, men det giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelser til at gribe ind over for markeder med svigtende konkurrence i tilfælde, hvor indholdstjenester udbydes i en pakked løsning sammen med elektroniske kommunikationstjenester.

3. VURDERING AF REGELSÆTTET OG DETS OPFYDELSE AF MÅLENE

Markedsudviklingen

Elektronisk kommunikation er fortsat en succeshistorie i EU. Siden markederne blev liberaliseret fuldt ud i 1998, har brugerne nydt godt af øgede valgmuligheder, lavere priser og innovative produkter og tjenesteydelser. Mobiltelefoni har vundet stor udbredelse, bredbåndskommunikation er i kraftig vækst. Den samlede vækst i indtægter i sektoren er fortsat stærk og overgår væksten i EU-økonomien som helhed. I 2005 var ikt-sektoren 614 mia. EUR værd ifølge Kommissionens 11. rapport om gennemførelsen af EU-lovgivningen, hvor man kan finde yderligere oplysninger om denne udvikling⁶. Ikt-sektoren bidrager også på det makroøkonomiske plan til produktivitetsstigning og øget konkurrenceevne i den europæiske økonomi som helhed og er således en vigtig faktor for vækst og jobskabelse.

Høring af interesseparterne

Reaktionerne på Kommissionens 'indkaldelse af bidrag'⁷ var generelt positive, hvad angår virkningen af regelsættet, men nogle parter mente, at det var for tidligt at drage endelige konklusioner. Både forbrugere og erhvervs sammenslutninger udtrykte støtte til

³ Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering, K(2003) 497.

⁴ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om henstillingen om relevante markeder.

⁵ KOM(2006) 28 af 6.2.2006.

⁶ KOM(2006) 68 af 20.2.2006.

⁷ Svarene findes på

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/info_centre/documentation/public_consult/reviiew/index_en.htm.

fremgangsmåden i regelsættet, om end der var en vis kritik af gennemførelsen. Adskillige parter fastslog, at regelsættet har medført mere robuste lovrammer, selv om visse aspekter trænger til at blive ajourført. Mange efterlyste en forenkling af markedsanalyseprocedurerne, og der var generel tilfredshed med de nye institutionelle ordninger for harmonisering af brugen af frekvenser⁸.

Både nye markedsdeltagere, kabelnetoperatører, internetudbydere og software- og udstyrsfabrikanter bemærkede, at regelsættet havde gjort det muligt at skabe konkurrence og innovation i hele Europa, og at det havde fremmet investeringerne og udbredelsen af bredbåndsnet. Flertallet af de tidligere monopolselskaber mente imidlertid, at forhåndsreguleringen virkede hæmmende på nye investeringer og burde afskaffes gradvist inden 2015.

Innovation, investering og konkurrence

De foreliggende tal tyder på, at den europæiske investering i denne sektor i de senere år har været lige så høj som i andre egne af verden - om ikke højere (45 mia. EUR i 2005)⁹. Som reaktion på konkurrencen investerer både nye og etablerede markedsdeltagere i udvidelser og forbedringer af netinfrastrukturen, såvel faste som trådløse net, så de kan tilbyde innovative tjenesteydelser. Set i forhold til omsætningen investerer nye markedsdeltagere mere end de etablerede. Investeringer kan trives under forskellige rammebetingelser, men konkurrence er og bliver den vigtigste drivkraft. Ifølge en undersøgelse, som Kommissionen har fået foretaget, har de lande, der har anvendt EU-regelsættet på en effektiv og konkurrencevenlig måde, tiltrukket flest investeringer¹⁰.

Sammenhængen mellem investeringerne i bredbånd og konkurrencen på infrastrukturuområdet er blevet tydelig: bredbåndsdækningen er generelt højest i de lande, hvor der er stærk konkurrence mellem det tidligere monopolselskab og kabelnetoperatører¹¹.

I denne sektor skal der omfattende investeringer til for at modernisere nettene, men på den anden side kan der også opnås betydelige besparelser ved rationalisering og brug af moderne teknologi¹². Nogle taler for at stille reguleringen i bero for at fremme investeringer i ny netinfrastruktur, men der er ikke meget, der tyder på, at et midlertidigt reguleringsstop skaber nye investeringer, hvis andre faktorer som konkurrence ikke er til stede.

Ifølge regelsættet bør nye, fremspirende markeder ikke pålægges urimelige forpligtelser¹³. Kommissionen anser et marked for fremspirende, hvis det er så nyt og i så hurtig bevægelse, at det er for tidligt at afgøre, om markedet opfylder de tre kriterier for forhåndsregulering, der er fastlagt i henstillingen¹⁴. Når det drejer sig om mere modne markeder, og hvis de nævnte

⁸ Frekvenspolitikbeslutningen, 676/2002/EF, indeholder bestemmelser om teknisk harmonisering af vilkårene for anvendelse af frekvenser (via Frekvensudvalget) og strategisk rådgivning om frekvenspolitik via Frekvenspolitikgruppen.

⁹ Se fodnote 6.

¹⁰ 'An assessment of the Regulatory Framework for Electronic Communications - Growth and Investment in the EU e-communications sector', undersøgelse gennemført af London Economics i samarbejde med PricewaterhouseCoopers for Generaldirektoratet for Informationsfundet og Medier, Europa-Kommissionen (endnu ikke offentliggjort).

¹¹ Se det ledsagende arbejdsdokument, afsnit 2.

¹² *ibid.*

¹³ Betragtning 27 i rammedirektivet.

¹⁴ De tre kriterier er: a) markedet er kendetegnet af høje og vedvarende adgangsbarrierer, b) markedet har egenskaber, der betyder, at det ikke med tiden vil tendere mod reel konkurrence og c)

kriterier er opfyldt, giver rammebestemmelserne imidlertid myndighederne et betydeligt spillerum til at belønne innovative og risikofyldte investeringer¹⁵. Regelsættet anerkender udtrykkeligt, at myndighederne må kunne tillade en tilstrækkelig omkostningsdækning for eksisterende aktiver og belønne innovation og nye risikofyldte investeringer, idet det fastsættes, at de nationale tilsynsmyndigheder skal *“tage hensyn til ... hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de risici, der er forbundet hermed”*¹⁶.

Sammenfatning

Forvaltningen af frekvensressourcerne kan forbedres betydeligt. Kommissionen mener, at en mere effektiv forvaltning af frekvenser vil frigøre denne resources fulde potentiale til at bidrage til, at der kan tilbydes innovative, forskelligartede og prismæssigt overkommelige tjenester til borgerne i Europa, og til at styrke den europæiske ikt-sektors konkurrenceevne. I andre henseender mener Kommissionen, at principperne og de fleksible redskaber i regelsættet – når de anvendes fuldt ud og effektivt – er de mest velegnede midler til at fremme investering, innovation og markedsudvikling. Ikke desto mindre er der brug for, at Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder udstikker retningslinjer for, hvordan reglerne bør anvendes, for at skabe mere forudsigelige vilkår for interesseparterne.

4. TEKNOLOGI- OG MARKEDSUDVIKLING

Ved denne revurdering gælder det om at sikre, at regelsættet fortsat opfylder sektorens behov i det kommende årti.

De vigtigste teknologiske tendenser inden for dette tidsrum forventes at omfatte en fuldstændig overgang til IP-baserede net (internetprotokollen), voksende brug af trådløs kommunikation og trådløse adgangsplatforme (f.eks. 3G, WiFi, WiMAX og satellitter), indførelse af lyslederkabler i accessnettet og overgang til digital-tv. Denne udvikling kan forventes at få vidtrækkende konsekvenser for eksisterende netarkitektur, tjenester og forbrugerudstyr. Markedsdeltagerne bliver konfronteret med nye konkurrenter, og de nært forestående ændringer på det nuværende marked for elektronisk kommunikation får dem til at søge nye forretningsmodeller.

Alt dette vil medføre nye og innovative tjenester for brugerne, med de aktuelle ‘triple play’-tjenester (taletelefoeni, internet og tv) som forløbere for mere sofistikerede tjenestepakker fremover. Grænserne mellem elektroniske kommunikationsprodukter og –tjenester vil blive mere og mere udviskede, der vil dukke nye former for mobilt og bærbart udstyr vil dukke op, som giver mulighed for interaktiv kommunikation og tv-modtagelse. Privatlivets fred og sikkerhed vil fortsat være spørgsmål, der optager brugerne.

Indtil videre har regelsættet vist sig egnet til at takle nye teknologier som f.eks. tale over internettet (Voice over Internet Protocol - VoIP), og det vil kunne dække en yderligere teknologisk og markeds-mæssig udvikling. Men reglerne for forvaltning af frekvensressourcerne, der er af kritisk betydning for de innovative trådløse produkter og

konkurrencelovgivningen alene er ikke tilstrækkelig til at rette op på markedsfejlen (uden forhåndsregulering). Se Kommissionens arbejdsdokument om henstillingen om relevante markeder.

¹⁵

Artikel 12, stk. 2, i adgangsdirektivet.

¹⁶

ibid.

-tjenester, og som deles med mange andre sektorer, må tilpasses for at undgå overdreven regulering.

5. OVERSIGT OVER DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER

Det nuværende regelsæt har medført væsentlige fordele, men det trænger til at blive justeret på en række områder, så det fortsat kan fungere effektivt i det kommende årti. De to vigtigste ændringer, der foreslås, går ud på at:

- anvende Kommissionens strategi for frekvensforvaltning på elektronisk kommunikation, som beskrevet i meddelelsen af september 2005¹⁷;
- reducere den administrative byrde i forbindelse med analysen af markeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget.

Ud over disse to ændringer foreslår Kommissionen en række andre ændringer, der har til formål at:

- konsolidere det indre marked
- styrke forbrugernes og brugernes interesser
- forbedre sikkerheden og
- ophæve forældede bestemmelser.

Denne meddelelse og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene indeholder Kommissionens analyse og aktuelle forslag til ændringer. Forslagene - navnlig dem, der har at gøre med, hvordan konkurrencen kan styrkes under overgangen fra en monopolsituation til fuld konkurrence - vil blive justeret i lyset af den offentlige høring.

Mange af forslagene indebærer, at Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger målene for lovgivningen og overlader det til Kommissionen at vedtage de nærmere tekniske foranstaltninger til gennemførelse af målene. Derved kan forhåndsreguleringen tilpasses til ændringer i sektoren, samtidig med at de mål og principper, som lovgiveren har fastsat, overholdes.

5.1. Bedre forvaltning af frekvensressourcerne til elektronisk kommunikation

Elektroniske kommunikationstjenester deler frekvensressourcerne med andre sektorer (luftfart, søfart, rumsektoren, sikkerhed, forsvar, jordobservation mv.). De forskellige sektors frekvensbehov må tilgodeses på en afbalanceret måde, og samtidig skal der tages hensyn til den europæiske dimension.

Den hurtige teknologiske udvikling og sammensmeltningen af sektorer har understreget betydningen af radiofrekvenser som en vigtig ressource, men forvaltningen af frekvenser i EU har ikke holdt trit med denne udvikling. Det skønnes, at den samlede værdi af elektroniske kommunikationstjenester i EU, der er afhængige af radiofrekvenser, er over 200 mia. EUR,

¹⁷ KOM(2005) 411 af 6.9.2005.

svarende til mellem 2 % og 2½ % af Europas årlige BNP¹⁸. Det er afgørende for at nå målene for i2010-strategien og for at støtte den fornyede strategi for vækst og jobskabelse, at EU udnytter det sociale og økonomiske potentiale i brugen af radiofrekvenser bedst muligt. Desuden vil en forbedring af den nuværende frekvensforvaltningsordning på EU-plan give operatørerne mulighed for at udnytte det indre marked mere effektivt.

Der er brug for en ny ordning for frekvensforvaltning, hvor forskellige tilladelsesmodeller (den traditionelle administrative model, tilladelsesfri brug af frekvenser og nye markedsbaserede fremgangsmåder) kan eksistere side om side, således at denne værdifulde ressource udnyttes mere effektivt, både økonomisk og teknisk set. På grundlag af fælles EU-regler kunne der indføres større fleksibilitet i frekvensforvaltningen ved i højere grad at benytte generelle tilladelser, hvor som helst det er muligt. Hvor det ikke er muligt, bør indehavere af brugsrettigheder til frekvenser ikke pålægges urimelige begrænsninger, men undergives visse beskyttelsesforanstaltninger, og de bør have frihed til at udbyde en hvilken som helst type elektronisk kommunikationstjeneste ('tjenesteneutralitet') og anvende en hvilken som helst teknologi eller standard under fælles betingelser ('teknologineutralitet').

Ud fra kriterier baseret på økonomisk effektivitet kunne udvalgte frekvensbånd, der fastlægges på EU-plan via en udvalgsprocedure, stilles til rådighed for brug i henhold til generelle tilladelser eller for sekundær handel i hele EU. Hvor det er relevant, kan fælles vilkår for tilladelser til brug af radiofrekvenser også fastlægges efter denne procedure (Se punkt 5.3.3).

Den administrative model vil fortsat spille en vigtig rolle, navnlig i tilfælde hvor retssikkerhed og interferenskontrol har højeste prioritet, og hvor almenvellet er på spil.

5.2. Strømlining af markedsanalyser

I februar 2006 aflagde Kommissionen rapport om sine erfaringer med artikel 7-proceduren¹⁹ og konkluderede, at denne procedure udgør et vigtigt skridt mod realiseringen af et indre marked for elektronisk kommunikation. Som opfølgning på denne rapport foreslår Kommissionen i nærværende meddelelse at lette den administrative byrde i forbindelse med markedsanalyseproceduren ved at forenkle kravene om anmeldelse for visse udkast til nationale foranstaltninger i betragtning af, at myndighederne til den tid, hvor de foreslåede ændringer er gennemført fuldt ud, vil have betydelig større erfaring med processen.

Denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med målsætningen i Kommissionens program for bedre regulering om at nå samme politiske mål på en enklere måde. Myndighederne vil stadig skulle gennemføre markedsanalyser og høringer på nationalt plan og EU-plan, men for visse markedsanalyser og anmeldelser vil der ikke længere blive stillet krav om så detaljerede oplysninger. For en række forud fastlagte kategorier af tilfælde vil der blive indført en forenklet anmeldelsesprocedure. Dermed kan Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder koncentrere sig om de tilfælde, hvor der kan opstå problemer af væsentlig art.

¹⁸ Se Analysys et al. 'Conditions and options in introducing secondary trading of radio spectrum in the European Community' (2004), s. 12.

¹⁹ Se fodnote 5.

På kort sigt foreslås det, at Kommissionen udsender en revideret udgave af procedurehenstillingen med henblik på at indføre de forenklede anmeldelsesprocedurer fra 2007, og på længere sigt er det tanken, at regelsættet ændres, således at alle procedureelementer samles i én forordning.

5.3. Konsolidering af det indre marked

For at tiltrække investeringer og høste det fulde udbytte af det indre marked må EU sørge for en sammenhængende lovgivning i alle 25 medlemsstater. Et ensartet indre marked giver EU's leverandører en stor hjemmebase for udvikling af innovative produkter, hvilket er særlig vigtigt inden for områder som trådløs kommunikation, hvor stordriftsfordele virkelig tæller. Selvom der er sket fremskridt, er det indre europæiske marked for elektronisk kommunikation og radioudstyr²⁰ endnu ikke en realitet, og der foreslås derfor en række yderligere tiltag.

5.3.1. Afhjælpningsforanstaltninger i forbindelse med artikel 7-proceduren

Artikel 7-proceduren har skabt øget sammenhæng i de nationale tilsynsmyndigheders afgrænsning af markeder og deres vurdering af, om visse virksomheder har en 'stærk markedsposition'. Imidlertid har Kommissionen konstateret, at der er behov for større sammenhæng i brugen af foranstaltninger til at rette op på konkurrencesituationen på markedet²¹.

Mange af Kommissionens bemærkninger til de nationale tilsynsmyndigheders udkast til foranstaltninger har haft at gøre med egnetheden af de planlagte foranstaltninger. Kommissionen har bl.a. udtrykt bekymring over foranstaltninger, der kun ville løse en del af det konstaterede konkurrenceproblem²², foranstaltninger, der forekom utilstrækkelige²³, og foranstaltninger, der muligvis ville give resultat for sent²⁴. Af hensyn til det indre marked foreslås det, at Kommissionens vetoret udvides til at omfatte de foreslåede afhjælpningsforanstaltninger.

5.3.2. Klager

Et væsentligt problem i gennemførelsen af regelsættet er den omstændighed, at domstolene i visse lande rutinemæssigt suspenderer tilsynsmyndighedernes afgørelser, indtil klagen er færdigbehandlet, på trods af bestemmelserne i artikel 4 i rammedirektivet. Der er store forskelle i domstolenes behandling af foreløbige forholdsregler. Kommissionen foreslår, at problemet med rutinemæssig suspension løses ved, at der fastlægges EU-kriterier for suspension af tilsynsmyndighedernes afgørelser.

²⁰ Direktiv 1999/5/EF om radio- og teleterminaludstyr (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10) harmoniserer kravene til udstyr, men ikke allokeringen af frekvenser.

²¹ Se fodnote 5.

²² Som i en sag, hvor taksterne for terminering af mobilopkald kun blev reguleret for opkald med oprindelse i mobilnet eller udlandet, men ikke for opkald fra faste net.

²³ F.eks. i tilfælde, hvor prisreguleringen ikke var baseret på den mest egnede omkostningsmodel, eller hvor valget af omkostningsmodel og omkostningsregnskabsregler var overladt til den pågældende virksomhed.

²⁴ F.eks. i et tilfælde, hvor myndighederne i første omgang overlod det til operatørerne at forhandle omkostningsbaserede takster for mobilopkaldsterminering på grundlag af en LRIC-omkostningsmodel og først greb ind senere som led i konfliktløsning.

5.3.3. *Fælles strategi for tilladelser til tjenester med en fælleseuropæisk dimension eller af betydning for det indre marked*

Ansvar for tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ligger hos medlemsstaterne. De tilladelsesvilkår, der gælder for virksomhederne - herunder brugsrettigheder til numre og radiofrekvenser - varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og dette gør det besværligt at indføre tjenester, der har en fælleseuropæisk dimension eller er af betydning for det indre marked.

For sådanne tjenester foreslås det, at der indføres en fællesskabsprocedure med det formål at nå til enighed på EU-plan om fælles brugsvilkår og en fælles strategi for tilladelser, der kan danne grundlag for en koordineret indførelse af tjenester. En sådan tilladelsesordning skal supplere den nuværende ordning og anvendes i bestemte tilfælde (f.eks. for satellitkommunikationstjenester). Tilladelsesdirektivet foreslås ændret, så det giver Kommissionen mulighed for at træffe afgørelser med bistand fra et udvalg. Tilsynet med og håndhævelsen af opfyldelsen af tilladelsesvilkårene for sådanne tjenester vil fortsat blive varetaget af medlemsstaterne på nationalt plan. Når tilladelserne er harmoniseret gennem denne fælles ordning, vil en tilladelse fra en enkelt medlemsstat være tilstrækkeligt grundlag for at indføre den pågældende tjeneste overalt i EU.

5.3.4. *Andre foreslåede ændringer*

Andre ændringer med henblik på at styrke det indre marked tager sigte på at sikre, at brugerne kan få adgang til informationssamfundstjenester, der udbydes i andre medlemsstater (f.eks. gratisnumre); at styrke de nationale tilsynsmyndigheders muligheder for at pålægge sanktioner for brud på retlige forpligtelser; at udvide Kommissionens muligheder for at træffe tekniske gennemførelsesforanstaltninger, f.eks. på områder som nummerering; at indføre en ordning for Kommissionens godkendelse af foranstaltninger, der træffes af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 5, stk. 1, i adgangsdirektivet; at kræve, at transmissionsforpligtelser tages op til fornyet vurdering inden for en bestemt frist; og at indføre en procedure, der gør det lettere at skabe enighed på EU-plan om fælles krav til net og tjenester.

5.4. **Styrkede rettigheder for forbrugere og brugere**

Det er et centralt mål for regelsættet at skabe væsentlige fordele for forbrugerne. Dette opnås i høj grad gennem den skærpede konkurrence, der giver forbrugerne øgede valgmuligheder, innovative tjenester og mere valuta for pengene. Herudover er der specifikke forbrugerbeskyttelsestiltag, bl.a. bestemmelser om forsyningspligt, der skal tilgodese brugernes behov.

Svarene på indkaldelsen af bidrag til revurderingen tyder sammen med de bidrag, Kommissionen modtog under høringen om forsyningspligtens omfang²⁵, på, at der er behov for grundlæggende overvejelser om begrebet forsyningspligt og forsyningspligtens rolle i det 21. århundrede. Endvidere rejser der sig spørgsmål om balancen mellem sektorspecifikke og tværgående regler til beskyttelse af forbrugerne og om gennemførligheden af en fælles strategi for forsyningspligt i et EU med 25 medlemsstater. Derfor har Kommissionen til

²⁵ KOM(2005) 203 af 24.5. 2005.

hensigt at offentliggøre en grøn bog om forsyningspligt i 2007 for at igangsætte en vidtrækkende debat.

Uanset resultatet af denne debat er mange af bestemmelserne i forsyningspligtdirektivet knyttet til traditionelle telefonitjenester og trænger til at blive moderniseret. Andre foreslåede ændringer går ud på at give forbrugerne bedre oplysninger om takster, tillade tredjemand at anlægge sag mod afsendere af spam, sikre at der stilles oplysninger om lokalisering af opkald til rådighed for alarmtjenesterne og gøre alarmtjenesterne lettere tilgængelige for handicappede.

5.5. Forbedring af sikkerheden

Sikkerhed udpeges i i2010 som en af de fire udfordringer, der skal tages op, for at der kan skabes et europæisk samarbejdsområde for information. Moderne elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er ved at blive uundværlige i hverdagen, både i virksomhederne og i hjemmene, men tekniske, organisatoriske og menneskelige fejl kan medføre, at disse kommunikationstjenester svigter. Udviklingen mod IP-teknologi betyder også, at nettene generelt er mere åbne og sårbare end tidligere. Væksten i spam, virusser, spionsoftware og andre former for skadelig software ("malware"), der underminerer brugernes tillid til elektronisk kommunikation, skyldes dels denne åbenhed og dels mangel på passende sikkerhedsforanstaltninger. Meddelelsen om en strategi for et sikkert informationsamfund (KOM(2006) 251) fremhæver behovet for at skabe en passende balance mellem teknologisk udvikling, selvregulering og lovgivning. I forbindelse med denne revurdering foreslås der en række specifikke reguleringstiltag.

For at styrke erhvervslivets og den enkelte brugers tillid til elektronisk kommunikation foreslås det 1) at stille specifikke krav til udbydere af elektroniske kommunikationstjenester om, at de skal anmelde visse brud på sikkerheden og holde brugerne informeret, 2) at bemyndige de kompetente nationale myndigheder til at kræve specifikke sikkerhedsforanstaltninger til gennemførelse af Kommissionens henstillinger eller beslutninger, og 3) at modernisere bestemmelserne om netintegritet.

5.6. Bedre regulering: afskaffelse af forældede bestemmelser

Det foreslås, at bestemmelserne om minimumssættet af faste kredsløb i forsyningspligtdirektivet ophæves, da der er andre bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at løse problemer på dette område. Forordningen om ubundet adgang til abonnentledninger²⁶ kan også snart ophæves, da den bliver overflødig, så snart alle nationale tilsynsmyndigheder har afsluttet deres markedsanalyse af det pågældende marked.

Endvidere foreslås det at afskaffe bestemmelserne om det europæiske telefonnummereringsområde (ETNS) i forsyningspligtdirektivet og diverse forældede artikler som nærmere beskrevet i det ledsagende arbejdsdokument.

²⁶ EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.

6. KONKLUSION

Det nuværende regelsæt har medført væsentlige fordele, men det trænger til at blive justeret på en række områder, så det fortsat kan fungere effektivt i det kommende årti. De to vigtigste ændringer, der foreslås, går ud på at gennemføre Kommissionens strategi for frekvensforvaltning og at bruge færre ressourcer på undersøgelserne af relevante markeder ved at strømline procedurerne. Andre foreslåede ændringer har til formål at styrke det indre marked, styrke forbrugernes interesser, forbedre sikkerheden og at ajourføre regelsættet generelt.

Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene beskriver disse forslag nærmere. En vurdering af de foreslåede ændringer samt andre muligheder, der er blevet overvejet, findes i den ledsagende konsekvensanalyse.